posudku vůbec nedbal, nýbrž založil svůj výrok veskrze jen na posudku lékaře úředního v T.

Jest tedy procesní podklad nař. rozhodnutí neúplný i slušelo pro tuto podstatnou vadu nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 6 zák. o ss.

Č. 5347.

Honební právo (Slezsko): * Souhlas obce k prodloužení nájmu honitby dle § 25 hon. zák. pro Slezsko jest pouze interním vyjádřením vůči úřadu povolanému, aby povolil prodloužení, a může býti odvolán, dokud úřad prodloužení nájmu nepovolil.

(Nález ze dne 4. února 1926 č. 128.)

Věc: Adolf L. a spol. v K. proti ministerstvu zemědělství (min. rada Václ. Manhal) o pronájem obecní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ob. zastupitelstvo v K. usneslo se dne 6. července 1923 na tom, aby žádosti hon. společnosti o prodloužení pronájmu ob. honitby na dalších 8 let za roční pachtovné 660 Kč bylo vyhověno a zároveň udělen souhlas k výměně určité části obvodu ob. honitby proti části obvodu vlastní honitby, sjednané mezi hon. společností a majitelem velkostatku Ferdinandem S., pro příští pachtovní období. Dne 18. října 1923 odvolalo nově zvolené zastupitelstvo usnesení ze 6. července 1923 a požádalo osp-ou ve F., aby žádané prodloužení dosavadního pachtovního poměru neschválila, nýbrž nařídila veřejnou dražbu.

Rozhodnutím z 10. července 1924 prodloužila osp na základě § 25 hon. zák. vzhledem k usnesení ob. zastupitelstva v K. ze 6. července 1923 dosavadní pachtovní smlouvu k žádosti honební společnosti jako pachtýře na dobu od 1. ledna 1924 do 31. prosince 1931 za roční nájemné 660 Kč. Zároveň schválila smlouvu, uzavřenou mezi honební společností a Ferdinandem S. ohledně výměny určitých částí obvodů honitby.

Ke stížnosti obce K. bylo v pořadu instančním nař. rozhodnutím rozhodnutí prvé stolice, potvrzené druhou stolicí, zrušeno a vysloveno, že ob. honitba má býti na zbývající dobu nájemního období pronajata veř. dražbou.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Hon. zákon pro Slezsko stanoví v § 25, že . . . . . »okr. pol. úřad může se souhlasem ob. zastupitelstva dosavadní nájemní poměr . . . . . osobě, která ob. honitbu pro končící období má v nájmu, na příští nájemní období bez dražby prodloužiti.« Předpokladem takovéhoto prodloužení dosavadního hon. poměru jest tedy, že ob. zastupitelstvo projevilo svůj souhlas. V daném případě vycházel žal. úřad z toho, že tento předpoklad dán není, protože ob. zastupitelstvo v K. usnesení ze 6. července 1923 usnesením z 18. října 1923 zrušilo a žádalo, aby prodloužení dosavadního nájemního poměru schváleno nebylo. Stížnost naproti tomu tvrdí, že žal. úřad měl brátí za podklad pouze usnesení ob. zastupitelstva ze 6. července 1923 a neměl přihlížeti k usnesení z 18. října 1923, protože projev ob. zastupitelstva jako zákonného zástupce majitelů pozemků o tom, že se uděluje souhlas k žádanému prodloužení nájemního

poměru bez dražby, jest povahy soukromoprávní, z něhož druhá strana, totiž uchazeč o pronájem, nabyla soukromoprávního nároku vůči obci, a proto obec již od této smlouvy jednostranně ustoupiti nemohla. Stojí tudíž stížnost na stanovisku, že již usnesením obce, jímž se dává souhlas k prodloužení pronájmu, se zakládá smluvní poměr mezi obcí a uchazečem o pronájem, a že obec takové usnesení již odvolati nemůže.

Tento názor nelze uznati správným. Jak z §§ 7 a 25 hon. zák. pro Slezsko plyne, děje se pronajímání ob. honitby politickým úřadem a teprve tento akt zakládá konkretní práva pro uchazeče o pronájem; v případě prodloužení pachtu dle § 25 cit. zák. jest ovšem pol. úřad tak dalece vázán, že jen tehdy, když obec projevila svůj souhlas, může pronájem prodloužiti, avšak tento souhlas jeví se jako pouhé interní vyjádření obce vůči úřadu, a nikoliv jako převzetí nějakého právního závazku vůči uchazeči, pročež také vůči úřadu může býti až do jeho rozhodnutí kdykoliv odvoláno. Správnost tohoto názoru plyne i z další úvahy, že pol. úřad i v případě souhlasu obce není p o v i n e n pronájem prodloužiti, nýbrž může prodloužení odepříti (arg. slovo »může« v § 25).

Když však žal. úřad, zkoumaje předpoklady pro prodloužení pronájmu dle § 25 slez. hon. zák. shledal, že tyto předpoklady dány nejsou, protože chybí zákonem požadovaný souhlas ob. zastupitelstva, nelze shledati, že nař. rozhodnutí odporuje zákonu a bylo stížnost, která nevznáší jinou námitku, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5348.

D o m o v s k é p r á v o. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í (S l o v e n s k o): * Obec není legitimována ke stížnosti na nss proti rozhodnutí, kterým zrušeno bylo usnesení obce uznávající, že domovské právo bylo podle ustanovení § 1 č. 4 úst. zák. č. 236/20 nabyto.

(Nález ze dne 4. února 1926 č. 1860.)

V ě c: Městská obec L. proti župnímu úřadu ve Zvoleni stran domovské příslušnosti Alberta Sz.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím župního úřadu župy XVIII. ve Zvoleni ze 4. října 1924 zamítnuto bylo odvolání obce L. z výnosu okr. úřadu v L. z 3. září 1924, kterým zrušeno bylo usnesení zastupitelstva města L. ze 4. února 1924, jímž uznána byla příslušnost Alberta Sz. a bylo nařízeno, aby dotyčný s celou rodinou ze seznamu příslušníků byl vymazán.

Rozhoduje o stížnosti, uvážil nss toto:

Podle §u 2 zák. o ss může se dovolati rozhodnutí nss-u jen ten, kdo tvrdí, že nezákonným rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu byla práva jeho porušena. Nss-u náleží tedy v prvé řadě zkoumati, zda napadeným rozhodnutím mohla p r á v a obce býti porušena. Stížnost ve směru tomto ničeho neuvádí. Napadeným rozhodnutím zrušeno bylo usnesení zastupitelského sboru města L., jímž přiznána byla domovská příslušnost Albertu Sz. na základě odst. 4. § 1 úst. zák. č. 236/1920. Ob. zastupitelstvo v L. uvedlo na odůvodnění tohoto usnesení, že osvědčením čsl. státního učitelského ústavu v L. z 28. listopadu 1923